

CARMELITES DESCALCES DE LLEIDA, LA CAPARRELA

Feia ja temps que volia visitar a les Carmelites Descalces de Lleida, familiarment anomenades "Les Carmelites de la Caparrella," donat que a la Parròquia de Montserrat es parla sovint de elles com les elaboradores, ja fa temps i subministradores ara, de les formes que s'utilitzen en la consagració dins de la santa Missa. Son com un membre més de la família parroquial que la majoria del fidels no coneixem. Qui son? Què fan exactament aquestes carmelites al Monestir del Cor de Jesús ubicat a la partida de la Caparrella de Lleida?

Busco informació documentada envers aquest Monestir i decideixo fer-les una visita. M'agradaria molt poder donar-les a conèixer als fidels de la parròquia i a la resta que encara no han tingut aquesta oportunitat.

A la sortida de Lleida en direcció cap a Saragossa i a ma dreta hi ha una breu senyalització on hi diu: **Carmelites Descalces**. Segueixo fidelment la indicació i al final del camí descobreixo l'edifici del Monestir. No porto cap idea preconcebuda, però em sorprèn, si més no. És un edifici relativament nou i amb una estructura curiosa per una clausura amb tanta història.

Arribo a la porta, truco, m'obren i sento una agradable i càlida veu que des de l'altre costat del torn em pregunta qui soc i què vull?. Un cop identificada, em fa arribar una clau que em permetrà entrar a una petita saleta en la que parlaré amb la priora, la Mare Elena i la germana Isabel que l'acompanya.

Tenim entre nosaltres una gelosia que, si be al començament sorprèn, no ens impedeix establir una fluida i càlida conversa. Des de el primer instant en trobo bé en aquell indret.

Entre la Mare Elena i la germana Isabel hi ha diferència d'edat però, l'acolliment que em donen, la curiositat que manifesten per rebre informació, l'interès per la parròquia, per la societat, per la humanitat en general i concretament per els essers humans, son comuns i similars a ambdues. Emana d'elles una sensació de pau i serenor. No manifesten estranyesa ni recel davant d'una interlocutora desconeguda. Això propicia que la trobada es faci en un ambient agradable i molt participatiu. No tinc

la sensació d'estar amb persones que fan de la clausura el medi per aconseguir la plenitud interior de la seva vida i que viuen aïllades, sinó amb amigues de una comunitat que comparteixen la realitat del nostre mon.

Breument recordem la seva historia monacal, concretant-la a Lleida. Elles em faciliten informació escrita amb entusiasme de que es conegui el Carmel de Lleida i amb la humilitat de la senzillesa que conté.

El seu origen: pertanyen a l'Ordre del Carmel descalç, son filles de santa Teresa de Jesús.

Les carmelites varen arribar a Lleida a l'any 1686 per exprés desig del canonge Francesc Pastor que al morir va deixar en el seu testament; que part dels seus bens es destinessin a la fundació d'un monestir de **Carmelites Descalces** a la ciutat de Lleida. Donat que els bens rebuts resultaven insuficients per realitzar tot el projecte, la Paeria es va comprometre a ajudar en la construcció de l'església del convent amb la condició que fos dedicada al sant patró de la ciutat: Sant Anàstasi màrtir. Fins a l'any 1705 no es va poder inaugurar l'Església per una sèrie d'incidents econòmics i socials.

Les cofundadores del primer convent varen ser: la Madre Ana Mª de Jesús que professà a Mataró, La Madre Gertrudis del Niño Jesús del convent de Reus i la germana Justina de Jesús del convent de Mataró. Es varen afegir a elles un grup de sis beates dominiques de Tarragona que volien esser Carmelites Descalces i que durant un any, en el convent de Reus, es varen formar adequadament per poder venir a Lleida.

La seva ubicació no va ser ràpida i definitiva, sinó que varen tenir diversos canvis adaptant-se a la realitat del moment, però amb il·lusió i confiança tot ho varen

superar. La primera residència, al llarg de dos anys, va ser un pis ubicat al carrer Cavallers. Al febrer de l'any 1686 es va fer efectiu el trasllat al convent, sense finalitzar la construcció de l'Església.

La vida en aquest primer Convent va albergar diverses generacions de Carmelites Descalces, amb greus ensurts provocats per les diferents guerres que assolaren el país: la guerra de Successions l'any 1707, la guerra de la Independència en 1810 i la guerra civil del 1936 al 1939. Al finalitzar la guerra civil, el convent va quedar molt malmès i fins i tot part de l'hort es va reconvertir, a l'inici, en una plaça pública, posteriorment va ser el mercat de Santa Teresa. L'edifici es va anar reconstruir molt poc a poc. Al mateix temps les vocacions s'anaven incrementant, superant el nombre de 21 monges, establert per santa Teresa per al seus monestirs. Aquest fet, va portar a la fundació del Carmel a Mollerussa.

Amb el pas del temps, cada cop era més difícil mantenir i conservar l'antic monestir en un bon estat d'habitabilitat; les humitats que sortien a l'edifici i la proximitat d'habitatges particulars al seu entorn, dificultaven la màxima de l'ordre: **el silenci i l'oració.**

Aquests fets varen portar a pensar en edificar un nou Monestir. Es va triar un terreny municipal de l'Horta de Lleida, a prop de la ciutat i amb una vista magnífica de l'entorn. El contacte amb la natura estava garantit. La seva construcció va ser possible per les aportacions generoses de fidels i per l'esforç de la Comunitat religiosa.

L'edifici actual, va ser inaugurat l'any 1989. Es d'una construcció senzilla de totxo vista. La seva forma és quadrada i de dues plantes. Al tenir un pati interior, les dependències giren al seu entorn facilitant la comunicació i participació de tota la comunitat en tots els actes que es reflecteixen en: el treball, l'oració, el silenci, la recreació i les visites.

Segons les meves interlocutores, la Mare Elena i la germana Isabel, el conjunt de l'edifici és funcional i pràctic. Destaquen la molta llum que hi ha en totes les dependències. La combinació de: la senzillesa de la actual construcció amb els antics mobles, quadres i records, de l'antic monestir, li donen al conjunt una particular i una pròpia imatge. S'hi troben bé.

L'Església del monestir està dedicada a l'advocació del sagrat Cor de Jesús ja que la primitiva advocació a sant Anàstasi està actualment en una capella de la catedral nova. La seva estructura acollidora i la seva lluminositat són les característiques més fàcils de percebre. Dues talles; la del Sagrat Cor i la de la Verge Maria destaquen en ella.

Però a qui acull aquest Monestir?

Doncs a la comunitat de les monges carmelites. Actualment són 12 monges, anomenades germanes, amb un ventall molt ampli d'edats. Provenen de diferents comunitats autonòmiques i d'una formació personal molt diversa, però totes elles ja fa anys que pertanyen al Carmel de la Caparrella. Com a la majoria de les comunitats han de fer, dia rere dia al monestir, les tasques quotidianes de: la neteja, la cuina, la planxa, l'hort, la confecció de la seva roba i la cura de les germanes de molta edat i amb malalties que requereixen atenció i dedicació. També tenen d'altres encàrrecs com són: la venda de les formes per a l'Eucaristia, la restauració d'imatges i de llibres, la confecció dels escapularis...etc.

Aquestes dedicacions, podríem dir prosaïques però necessàries, no desplacen sinó que s'insereixen en els eixos fonamentals del Carmel: una vida de pregària, de solitud, de silenci i de fraternitat dins de la clausura.

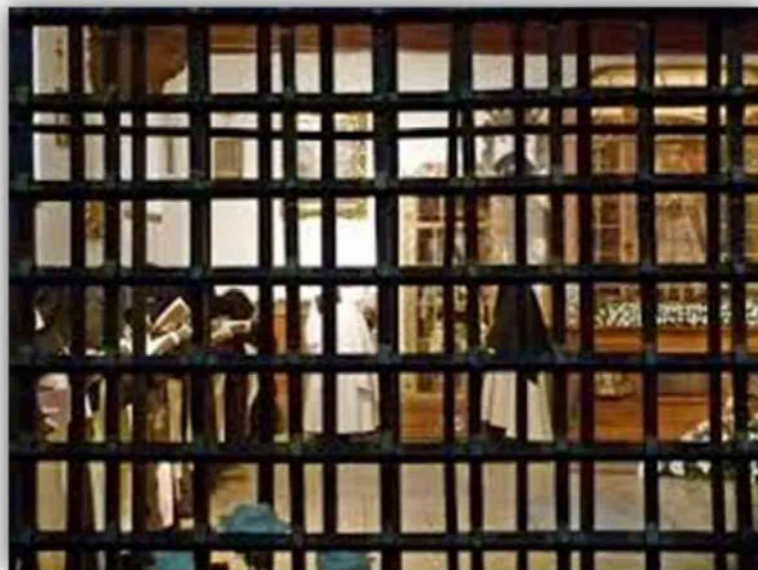

La litúrgia de les hores, la pregaria individual, la recreació i sobretot el silenci són els moments més valorats per la comunitat carmelita. No tenen TV, ni aparell de ràdio, no naveguen per internet. Utilitzen el correu electrònic i el mòbil per a les tasques imprescindibles en la seva organització i dependència administrativa. No surten de la clausura sinó és per anar a una atenció mèdica justificada o bé per autoritzacions excepcionals.

Els familiars i els amics han de venir a visitar-les, però els lligams afectius i familiars tenen un angle de visió i un contingut molt diferent des de la clausura que esdevé, el seu món familiar i comunitari, segons comenten.

Tot això vol dir que viuen desconnectades del món?, dels seus avenços i dels seus patiments?, dels seus canvis socials?. Puc afirmar que no. Reben informació envers algunes publicacions i de les visites que tenen. Jo crec que també un sisè sentit, possiblement de caire diví, els hi serveix de connexió amb el món exterior, pel que de manera continua preguen al Pare.

La meua pregunta és: **per quin motiu s'entra en una vida de clausura?** La resposta és unànime: per la Crida del Senyor: **es una gràcia que es rep de Déu i que porta a la totalitat plena.** La majoria de les vegades, la persona cridada, no havia intuït mai que aquesta seria la seva dedicació plena i la seva vida, però en un moment donat, va ser elegida, i va decidir viure en i per a Déu. Després hi ha un període de prova (el noviciat) en el que es reafirma la crida i el desig de aquesta decisió. No és una relació elitista i de preferència, és una relació de comunió amb Déu i de fraternitat amb la resta de la humanitat que comporta; estima i confiança.

Nova pregunta: **com ajuden vostès, des de la clausura, al món exterior?** La resposta és novament rotunda: a través de l'oració i de la pregaria. Donen gràcies contínuament al Senyor, per les oportunitats, que els hi facilita. La majoria de les vegades no veuen els fruits de la seva mediació, però tenen confiança total en l'eficàcia de la pregaria.

En diferents ocasions em diuen i repeteixen que nosaltres també en de pregar per elles i sobretot per el naixement de vocacions dins del Carmel. Em mostren també l'atenció afectiva i espiritual cap a la nostra Parròquia.

Surto del monestir satisfeta i contenta per la sort de haver pogut viure aquesta experiència i amb el convenciment de que, el seu coneixement s'ha de difondre. A partir d'ara, quan anomenem a les Carmelites de la Caparrella recordarem: la historia del Carmel a Lleida i que dotze germanes carmelites descalces preguen per nosaltres sense esperar res a canvi.

Mercès per tot!
Que Déu les beneeixi!

Lleida a 27 de novembre de 2018.
C de A

"Caminant per La Marató de TV3"

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS MONTSERRAT "Caminant per La Marató de TV3"

Aquest any 2018 una vegada més, la nostra associació ha volgut col·laborar amb La Marató de TV3, en aquesta ocasió en benefici de la **INVESTIGACIÓ I LLUITA CONTRA EL CÀNCER** és per això que com ja fa uns anys hem organitzat una caminada popular assequible per a tothom, amb un circuit totalment pla i envoltat de natura i amb una durada de poc mes d'una hora.

A la nostra associació estem compromesos amb les causes solidàries i el passat diumenge dia 25 malgrat el temps plujos, els nostres socis, amics i simpatitzants, al voltant de 160 persones de diferents edats, una vegada més, puntuals varen acudir a fer la seva inscripció per la caminada i el seu donatiu.

Aquesta es una trobada

popular que també ens serveix per trobar a persones que possiblement ja feia temps que no ens veiem, també per fer nous amics i amigues i en definitiva per conservar la bona relació entre tots plegats, i per damunt de tot per contribuir amb una causa solidària. A l'arribada vàrem fer un esmorzar amb xocolata i coca, tot seguit com de costum també el sorteig de productes de l'horta amb una quantitat important de lots donats també de forma altruista pels veïns i veïnes i que els afortunats/es guanyadors van rebre amb molta il·lusió.

Acabada l'activitat els membres de la junta vàrem fer el recompte de la quantitat recaptada i el resultat de la mateixa

varen ser 1.302,00 Euros que serviran per fer pujar el marcador de LA MARATÓ DE TV3.

Moltes gràcies a tots i totes per la vostra solidaritat i fins la propera!!!

*Joan Rogés i Espachs
President AAVV Montserrat*

Un cop més, la parròquia de Montserrat ha caminat junts amb l'AAVV de Montserrat per una bona causa. El seu president: Sr. Joan Rogés i la junta d'aquesta han continuat col·laborant amb la preparació d'un gran esdeveniment:

la caminata al voltant de l'horta de Lleida per recaptar diners a favor del càncer, una de les xacres més present en la nostra societat.

La relació AAVV i comunitat parroquial de Montserrat és esplèndida i facilita l'estima sincera entre els seus membres, inclús n'hi ha que en formen part de manera activa.

Mn. Manel Mercadé

El dia 26 de novembre ha hagut la reunió del SIJ, és a dir, el secretariat de joventut de les diòcesis en seu a Catalunya.

En aquesta ocasió ha vingut el cardenal Omella per explicar-nos el Sinode dels bisbes a Roma després d'escoltar els joves.

Entre les seves observacions sobre aquest event eclesial ha compartit la importància de sortir cap en fora i de crear espais de comunió entre les diferents realitats dels bisbats. Un sortir a l'encontre de l'altre, escoltant-li i caminant plegats. Una altra de les anotacions ha sigut la riquesa entre els joves i els ancians. Ambdós han de crear els dinamismes necessaris per oferir allò millor de cada generació a l'altre.

També s'ha compartit les diferents activitats dels bisbat (ha sortit el recés de Poblet que organitza el nostre bisbat) i les organitzades pel SIJ. Entre elles la JMJ a Mataró en els dies que es pot veure en el cartell, com d'altres.

De totes, les Dpj u SIJ us anirem informant.

Una abraçada.

Manel

IV EDICIÓ PESSEBRE VIVENT A L'ESCOLA FEDAC LLEIDA

Tornem a transformar el pati de la nostra escola en un entorn del segle I.

Durem a terme la IV edició del pessebre vivent i serà el cap de setmana del 15 i 16 de desembre.

El pessebre és un projecte d'escola que pretén fomentar la cohesió família-escola, on participa tota la comunitat educativa: famílies, mestres, alumnes, personal d'administració, en l'organització, muntatge i la seva posta en escena.

Alhora també vol obrir i donar a conèixer la nostra escola a l'entorn més proper i arreu de la ciutat, donat que és una activitat d'entrada gratuïta oberta a tothom.

Intentem superar-nos any rere any per aconseguir millorar les escenes i la participació dels alumnes i aconseguir que cada any sigui únic, diferent i especial.

L'any passat l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i la Paeria ens van

lliurar un premi en reconeixement a la nostra escola per l'escenificació del pessebre vivent, del qual ens sentim molt orgullosos.

Intentarem que aquest any tingui tant o més èxit, que en edicions passades.

Us esperem el dissabte 15 i el diumenge 16 de desembre en horari de 18:00 a 20:00 h. al pati de l'escola, al carrer Vallcalent.

ANIMEU-VOS I VENIU A GAUDIR D'UN GRAN I ÚNIC PESSEBRE VIVENT A LA CIUTAT DE LLEIDA!!!

Misses de Nadal

MM

Mn. Manel Mercadé
Horaris desembre:

dia 16 Concert de Nadal 12:30h
(a continuació de la missa)

dia 24 nit, Missa del Gall: 00:00h.

dia 25 Missa de Nadal: 12:00h.

Per motius nadalencs, no es faran les celebracions de diari del dia 26 de desembre al 4 de gener de les 8:00h. del matí.

**Parròquia Mare de Déu
de Montserrat**

CONCERT DE NADAL

16 de desembre de 2018

12:30 h.

Concert benèfic de Càritas

*A càrrec de Dream's Quartet i la Coral Miorita.
Amb la col·laboració de la nena Estrella Ramos*

**DREAMS
QUARTET**

Cicle de conferències "La convivència"

CURS 2018-2019

"La cohesió en la societat"

XAVIER PELEGRÍ

Professor de la UdL

13 de desembre de 2018, a les 19.30 h

IREL

C/Canonge Brugulat, 22-Lleida

ENTRADA LLIURE

Vetlla de Nadal

21.12.2018

Inici: Acadèmia Mariana 20h
Fi: Parròquia St. Pau 22h

Reconèixer
"HEM
SENTIT
UNA
CRIDA"
Escol·lir
interpretar

+info:
dpjlleida.blogspot.com
● ● ●

Textos: Mn. Manel Mercadé
Muntatge: Paula Ullier Bellmunt
Imprimeix: Parròquia Mare de Déu
de Montserrat.